

URBÁNNA BEZPEČNOSŤ AKO ZÁKLADNÉ VÝCHODISKO KVALITY PRIESTORU

Vladimír Ondrejčka, Silvia Ondrejčková

Hlavnou témou tohto článku je bezpečnosť ako základný predpoklad kvalitných a udržateľných miest v kontexte Slovenskej republiky. Metodika hodnotenia urbánnej bezpečnosti bola v praxi otestovaná na modelových územiach v meste Trenčín.

Úvod

Bezpečnosť, či už ako objektívny stav, alebo subjektívny pocit jednotlivca, predstavuje základný predpoklad kvalitných a udržateľných miest. V sídlach mestského typu žije na začiatku XXI. storočia viac ako 3,6 miliardy obyvateľov, čo tvorí viac ako 52 % ľudskej populácie [United Nations, 2012]. V krajinách Európskej únie tvorí urbánna populácia viac ako 70 % obyvateľstva. S rastúcou mobilitou, však aj ľudia žijúci vo vidieckom prostredí nachádzajú v čoraz väčšej miere svoju prácu, služby, či prechodné bydlisko v mestách. Preto sa kvalita života v mestách a jeho udržateľnosť stáva kľúčovým globálnym problémom. Avšak opakujúce sa teroristické útoky, eskalácia etnického násillia, ale i nárast anonymity a úpadok komunitného života v mestách vytvárajú tlak na riešenie bezpečnostných problémov. Na jednej strane je záujem širokej verejnosti, akademickej sféry a tretieho sektoru o problematiku bezpečnosti potešiteľný, na strane druhej sa problematika bezpečnosti stáva politickou témou, čo spôsobuje, že mnohé opatrenia a aktivity zamerané na bezpečnosť vedú len ku fragmentácii zdrojov a úsilia do čiastkových a mnohokrát kontraproduktívnych riešení, za účelom deklarácie záujmu politickej sféry o problémy bežných ľudí. Pritom sa často zabúda na komplexnosť, vnútornú a priestorovú previazanosť problémov bezpečnosti. Riešia sa skôr potenciálne dopady, ako príčiny vzniku. Budujú sa systémy represie ako odpovede na kriminalitu v meste, či nákladné záchranné systémy, avšak neriešia sa dostatočne preventívne opatrenia už pri projektovaní mestských častí, infraštruktúry a budov. Ako ukazujú poznatky z praxe v mestách, ktoré sa vo svete zaradili na prvé priečky z hľadiska kvality života, prá-

ve bezpečnosť zohráva v hodnotení kľúčovú úlohu a pre efektívne riešenie problémov bezpečnosti je najdôležitejší komplexný a preventívny prístup.

Problematika bezpečnosti na Slovensku

Problematika bezpečnosti je aktuálnou témou, ktorá na Slovensku v súčasnosti rezonuje, či už ide o odbornú, alebo laickú verejnosť. Bohužiaľ je však možné konštatovať, že riešenia bezpečnosti sa v princípe redukujú na dve základné oblasti. Prvou je oblasť bezpečnostnej štatistiky, tzn. vyjadrovanie miery bezpečnosti prostredníctvom výskytu priestupkov a trestných činov v konkrétnom území, bez hlbšej analýzy väzieb medzi výskytom týchto socio-patogénnych javov a príčinou ich vzniku. Týmto sa bezpečnosť redukuje na súbor štatistických údajov, ktorých interpretácia je závislá od použitej metodiky a môže viesť k navodeniu falošného „pocitu“ bezpečia. Druhou oblasťou sú represívne opatrenia na elimináciu bezpečnostných rizík v kontexte Integrovaného záchranného zboru a jeho zložiek, akými sú napr. časové limity stanovujúce povinnosť vyraziť ku zásahu v rámci jednotlivých zložiek a pod. Problémom týchto opatrení nie je ich nepotrebnosť (práve naopak), ale absencia komplexného pohľadu na bezpečnosť a jeho väzbu na priestor.

Pri sociologickom prieskume, ktorý bol realizovaný v meste Trenčín v roku 2012, sme zistili, že pocit bezpečnosti z pohľadu obyvateľa je veľmi úzko nadviazaný na parametre priestoru, v ktorom realizuje svoje aktivity. Parametre ako otvorenosť priestoru, orientácia v priestore a jeho „čitateľnosť“ majú priamu väzbu na pocit bezpečnosti jeho užívateľov. Avšak v územnoplá-

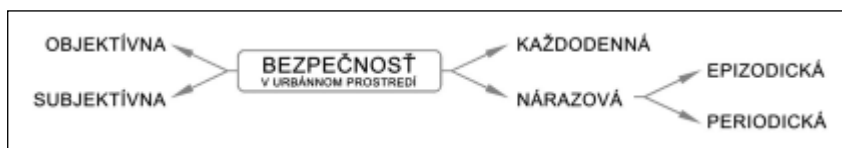
novacej praxi je problematika bezpečnosti sídiel (mimo dopravných systémov) marginalizovaná.

Rovnako dôležitým problémom na Slovensku je nízka miera integratívneho a kooperatívneho prístupu pri riešení problematiky bezpečnosti medzi relevantnými subjektmi zodpovednými v konkrétnom území. Maximálne je spolupráca redukovaná na koordináciu bezpečnostných (obecná a štátna polícia) a záchranných zložiek. To súvisí s bežnou redukciami problematiky bezpečnosti na priestupky a trestné činy a úplne absentuje širší pohľad na bezpečnosť v kontexte územného rozvoja. V praxi sa potom bežne stáva, že napr. samospráva v rámci územného plánovania, alebo stavebného konania (samospráva ako stavebný úrad) schváli opatrenia, ktoré sťažujú prácu zložiek Integrovaného záchranného systému bez toho, aby si toho bola priamo vedomá.

Preto je veľmi dôležité poukazovať na širší rozmer bezpečnosti v kontexte vlastností a parametrov priestoru ako i subjektívneho vnímania priestoru jeho užívateľmi. Týmto sa zaoberá urbánna bezpečnosť.

Čo je urbánna bezpečnosť?

Urbánna bezpečnosť, resp. bezpečnosť sídiel predstavuje problematiku, ktorá je relatívne známa, avšak absentuje jednoznačná definícia tohto pojmu. Tradične je problematika urbánnej bezpečnosti interpretovaná v kontexte niektorej čiastkovej bezpečnostnej problematiky a absentuje určitá všeobecne ustálená interpretácia. Asi najkomplexnejšiu definíciu urbánnej bezpečnosti priniesla práca [Finka a kol., 2012], ktorá definuje urbánnu bezpečnosť „ako akýkoľvek druh bezpečnosti človeka v rámci za-

Obr. 1: Základné delenia urbánnej bezpečnosti

Zdroj: Finka, M., Ondrejčka, V.(eds.), 2012a s. 9

staveného územia (intražilánu) mesta, kam má obyvateľstvo viac-menej voľný prístup (teda v rámci verejných priestorov s dôrazom na exteriérové priestory), resp. akýkoľvek druh bezpečnosti človeka súvisiaceho s javmi a aktivitami v týchto verejných priestoroch“ [Finka, Ondrejčka, 2012a, s. 7].

Bezpečnosť je ďalej možné deliť podľa miery závislosti jej hodnotenia od vnímania (percepcie) vnímateľa na kategórie:

- objektívna bezpečnosť = bezpečnosť, ktorej kvalita je vyhodnotená (vyhodnotiteľná) na základe určitých objektívnych údajov (napr. štatistika nehôd, počet kriminálnych činov v prostredí atď.);
- subjektívna bezpečnosť = vnímaná, je individuálna a vlastná každému človeku, závislá od jeho psychologických a fyzických daností [Finka, Ondrejčka, 2012a].

Je potrebné rovnocenne akceptovať oba póly vnímania urbánnej bezpečnosti, čo vyžaduje potrebu voľby správnej metodiky a nástrojov hodnotenia urbánnej bezpečnosti.

Nakoľko univerzálny spôsob posudzovania stavu urbánnej bezpečnosti v našich končinách neexistuje, rozhodli sa Centrum urbánnej bezpečnosti v spolupráci so SPECTRA Centrum Excelencie EÚ pri STU a Trenčianska nadácia zrealizovať projekt zameraný na komplexné hodnotenie urbánnej bezpečnosti a jeho pilotnú aplikáciu v meste Trenčín. Tento projekt bol podporený Radou vlády Slovenskej republiky pre prevenciu kriminality a Obvodným úradom v Trenčíne. Výsledkom je unikátna metodika hodnotenia urbánnej bezpečnosti spolu s katalógom vzorových „konceptných“ riešení s dôrazom na špecifické skupiny v priestore (deti, seniori, matky s deťmi, zdravotne a mentálne postihnutí).

Tvorba modelu urbánnej bezpečnosti

Základným problémom uchopenia problematiky urbánnej bezpečnosti je systematizácia „rôznorodých“ prvkov a aspektov, ktoré sa dotýkajú bezpečnosti sídla. Jasné definovanie prvkov a väzieb je kľúčom pre zhodnotenie stavu urbánnej bezpečnosti.

V rámci navrhutej metodiky sme si za-definovali 4 základné aspekty urbánnej bezpečnosti v mestskom priestore:

- hmotovo-priestorové riešenia, najmä verejných priestorov (t. j. uličné priestory, pasáže, budovy, parky, plochy zelene, športoviská a pod.);
- ľudský prvok – obyvateľov (pri zohľadnení odlišností veku, pohlavia, sociálneho statusu a ich komunity);
- technické prvky (dopravné systémy, systémy osvetlenia, regulačné prvky prístupu, orientačné prvky);
- organizačné a inštitucionálne aspekty (susedstvá, bezpečnostné a záchranné zložky, občianske iniciatívy, zväzy a združenia atď.).

Uchopenie tak komplexného systému, akým nepochybne priestor je, si vyžaduje následné kroky vedúce k tvorbe modelu urbánnej bezpečnosti konkrétneho územia.

- 1) Prvým krokom je inventarizácia všetkých prvkov a faktorov daného priestoru, ktoré s fenoménom bezpečnosti súvisia.
- 2) Druhým krokom je identifikácia a popis možných bezpečnostných rizík, ktoré v rámci urbánneho prostredia človeku hrozia.
- 3) Tretím krokom je následne definovanie vzájomných spolupôsobení (interakcií) medzi vlastnosťami prostredia a možnými rizikami. Cieľom je dosiahnuť, aby nebol opomenutý žiadny bezpečnostný aspekt a zároveň žiadne bezpečnostné riziko, teda komplexne a vo vzájomných

súvislostiach obsiahnuť problematiku urbánnej bezpečnosti.

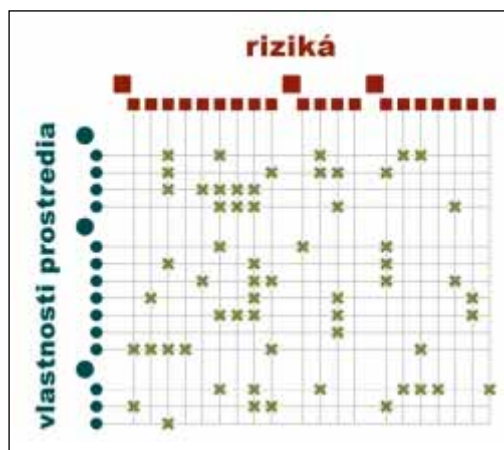
Model urbánnej bezpečnosti musí predstavovať dostatočne otvorený systém, do ktorého sa dá podľa potreby a lokálnych špecifik vstupovať a flexibilne ho upravovať. Pružnosť celého systému je dôležitá, pretože tak, ako sa neustále mení vnímanie (urbánnej) bezpečnosti, mení sa aj väčšinové správanie ľudí a vznikajú nové hrozby a riziká.

Komplexná metodika hodnotenia urbánnej bezpečnosti

Už spomínaný model urbánnej bezpečnosti predstavuje akési „srdce“ nami navrhutej komplexnej metodiky hodnotenia urbánnej bezpečnosti. Napriek skutočnosti, že prístup k problematike urbánnej bezpečnosti musí reflektovať jedinečnosť každého jednotlivého mesta (sídla), je možné definovať nasledujúce základné kroky aplikácie metodiky, ktorá napomáha k definovaniu akejkoľvek „stratégie“ zlepšenia urbánnej bezpečnosti konkrétneho územia. Metodický postup pozostáva z nasledujúcich krokov:

1. *Identifikácia problému* – zistenie a pomenovanie problému/problémov v rámci priestoru (mesta). V praxi sa často možno stretnúť s „rezignatným“ prístupom – všetko je problém, resp. opačným extrémom – nič nie je problém, a to najmä v prípade, ak sa pýtame na konkrétne detaily (nikto proti tomu nič nerobí, t. j. asi každému „vyhovuje“ stav, aký je). Presná identifikácia problému je preto dôležitým prvým krokom, bez ktorého sa žiadna náprava nedá uskutočniť.

2. *Sformulovanie cieľa/cieľov*, t. j. cieľovej kvality, ktorá má byť výsledkom aplikácie opatrení s víziou zlepšiť stav bezpečnosti v priestore. V tejto fáze je dôležité reálne zhodnotiť svoje možnosti a rozhodnúť sa, či sa bude riešiť širší problém, alebo sa zameriame na určitý špecifický problém, ktorý sa do istej miery dá riešiť „izolovane“. Sformulovanie cieľa je dôležité aj kvôli spätnej väzbe – po ukončení implementačnej fázy sa pri jasne

Obr. 2: Zjednodušená schéma modelu urbánnej bezpečnosti ako východiska pre metodiku posudzovania urbánnej bezpečnosti

sformulovanom ciele dá pomerne jednoznačne overiť, či mali uskutočnené opatrenia efekt a cieľ bol dosiahnutý, alebo vynaložené úsilie vyšlo nazmar (resp. bolo iba čiastočne úspešné). Odstraňovanie problémov súvisiacich s urbánou bezpečnosťou je spravidla zložitý proces, a preto je vhodné pred definovaním cieľa/cieľov sformulovať víziu (bezpečnostnú víziu), ktorá predstavuje vodičku na ceste ku vyššej úrovni bezpečnosti v meste (sídle).

3. *Identifikácia faktorov*, ktoré s daným problémom súvisia. V tejto fáze sa identifikujú (s využitím teoretických znalostí a skúseností pretavených do matice súvislostí, ktorá je súčasťou vyššie uvedenej metodiky) riziká, ktoré sú s daným problémom spojené a rovnako nositelia vlastností priestoru, ktorí sa svojou prítomnosťou, alebo neprítomnosťou a aktivitou, alebo nečinnosťou spolupodieľajú na vzniku/pretrvávaní daného problému. Rovnako dôležité je osloviť a spolupracovať so subjektmi, ktoré sa podieľajú na existencii daného problému. Bezpečnostný problém nie je (resp. iba dočasne je) možné odstrániť nariadením, alebo implementáciou bez spolupráce so subjektmi aktívnymi v danom prostredí. Skúmanie relevancií a vzájomných prepojení zúčastnených faktorov tvorí dôležitú časť tejto fázy.

4. *Podrobná analýza územia ako kontextu*, v ktorom bude bezpečnostný problém riešený. V tomto bode ide

predovšetkým o výber a skúmanie relevantných interakcií medzi rizikami a vlastnosťami priestoru. Pre dosiahnutie čo najväčšej relevantnosti získaných údajov navrhujeme minimálne tri úrovne zberu dát z prostredia – subjektívne údaje (zbierané pomocou sociologických prieskumov – riadené rozhovory, ankety, dotazníková metóda a pod.), objektívne údaje (vyhodnotenie na základe presných a jednoznačných noriem a predpisov) a čiastočne objektivizované údaje (posúdenie problému nezávislými odborníkmi priamo v príslušnom prostredí).

5. *Syntéza zozbieraných údajov* – zistenie skutočnej príčiny problému v priestore. Na základe vyhodnotenia kvantitatívnych aj kvalitatívnych údajov sa stanoví „diagnóza“, prečo sa daný problém v danom priestore vyskytuje, s čím všetkým je previazaný a aké sú jeho širšie súvislosti v prostredí, tzn. definovanie „symptómov“.

6. *Stratégia riešenia* – táto fáza je kľúčovou pre prípravu konkrétnych opatrení s cieľom zlepšiť urbánnu bezpečnosť v priestore. Je rozdelená do piatich častí, ktorým je nutné venovať náležitú pozornosť (odporúča sa dodržiavať uvedenú logickú postupnosť, ale je možné pracovať na nich aj paralelne, prípadne upraviť ich poradie). Sú to:

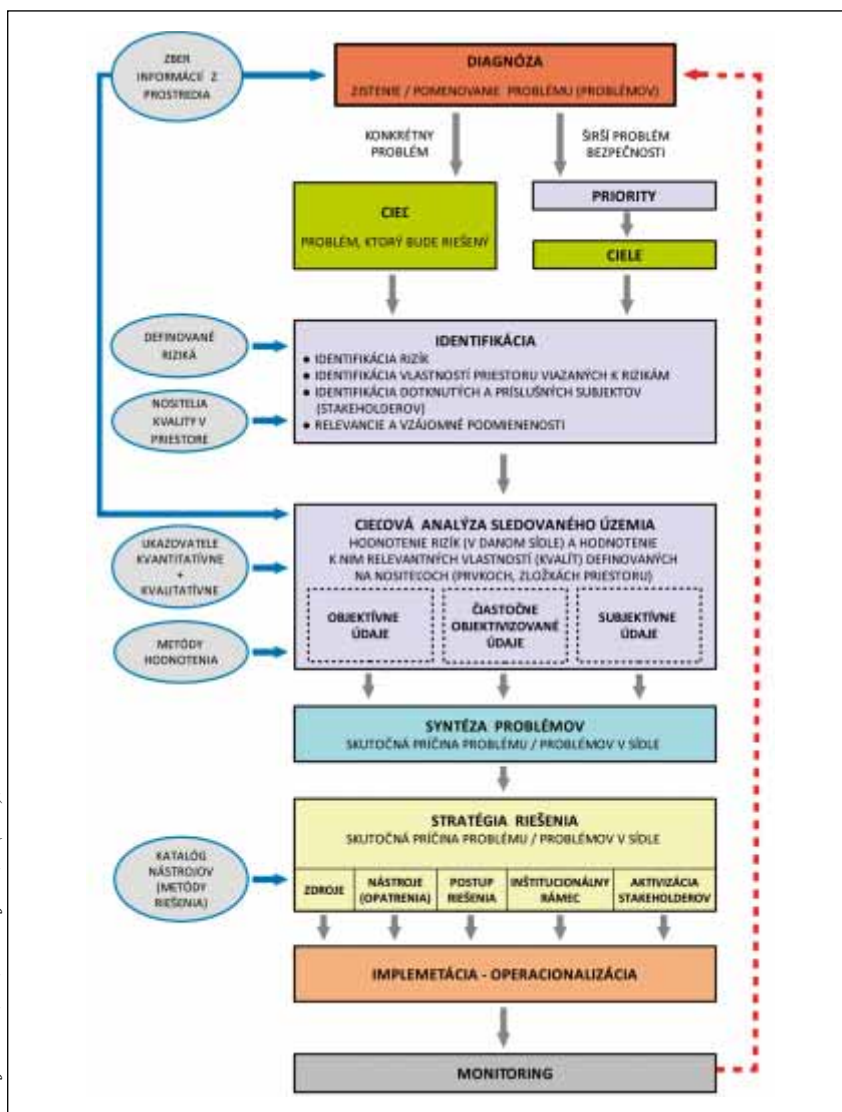
- identifikácia zdrojov (vlastných a externých) – najmä finančné zdroje, možnosti získavania kapitálu na odstránenie problémov z rôznych podporných programov, fondov, prípadne dobrovoľných a sponzorských príspevkov;
- určenie disponibility konkrétnych vhodných nástrojov a identifikácia prípadných limitov ich použitia, výber najvhodnejších nástrojov (opatrení) a prípadné navrhnutie nových, alebo modifikácia existujúcich nástrojov (v prípade, že v súčasnosti nie je k dispozícii žiadny nástroj, ktorého použitie by viedlo k želanému efektu). Katalóg nástrojov, ktorý obsahuje vyššie uvedená metodika a o ktorý je možné

sa oprieť pri ich výbere, obsahuje v zásade 4 hlavné skupiny nástrojov – ekonomické, organizačné, technicko-technologické a legislatívno-inštitucionálne opatrenia;

- definovanie postupu riešenia – s cieľom dosiahnuť maximálnu efektívnosť implementácie je potrebné vopred naplánovať logickú postupnosť jednotlivých krokov realizácie tak, aby na seba nadväzovali a garantovali efektívnu realizáciu. Táto fáza zahŕňa vypracovanie časového plánu a plánu financovania opatrení, ktoré sa budú realizovať;
- inštitucionálny rámec – v tomto bode ide nielen o hľadanie opory v legislatíve, strategických dokumentoch a nariadeniach mesta, resp. o premietnutie problematiky bezpečnosti do spracovávaných integrovaných plánov, ale hlavne o vytvorenie inštitucionálneho rámca realizácie (riadiace koordinačné grémium zriadené v rámci inštitucionálneho rámca zabezpečujúceho plynulú koordináciu jednotlivých fáz a tvoriaceho komunikačnú platformu medzi zúčastnenými subjektami;
- aktivizácia stakeholderov (dotknutých a zainteresovaných subjektov) – definovanie zúčastnených subjektov pre príslušné fázy realizácie stratégie smerujúcej k zlepšeniu bezpečnostnej situácie prostredníctvom riešenia konkrétnych parciálnych i komplexných problémov. Pre efektívnosť účasti stakeholderov je veľmi dôležité rozlišovať dotknuté a zainteresované subjekty v jednotlivých fázach a definovať rozdiel, funkcie a odlišné úlohy medzi účastníkmi prípravnej, realizačnej a monitorovacej časti odstraňovania problému.

7. *Samotná realizácia opatrení* – implementácia konkrétneho riešenia v reálnom prostredí.

8. *Monitoring* – v praxi často podceňovaná a zanedbávaná časť realizačných projektov. Neustála kontrola efektov opatrení, spätné vyhodnocovanie situácie (meniacej sa v závislosti od nových pôsobiacich faktorov a v závislosti od času, ktorý uplynul od samotnej implementácie), je jedinou zárukou dosiahnutia a udržateľnosti novej kva-

Obr. 3: Metodický postup posudzovania urbánnej bezpečnosti v (mestskom) prostredí

lity priestoru. V prípade, že monitoring ukáže nové alebo pretrvávajúce problémy urbánnej bezpečnosti, je nevyhnutné do prostredia opätovne „vstúpiť“ a proces s využitím navrhovanej metodiky opätovne naštartovať.

Štruktúru jednotlivých krokov metodiky hodnotenia urbánnej bezpečnosti a ich vzájomných väzieb a hierarchie znázorňuje nasledujúca schéma (viď. Obr. 3).

Pilotné testovanie metodiky v meste Trenčín

Navrhnutá komplexná metodika hodnotenia urbánnej bezpečnosti bola v roku 2012 otestovaná v praxi na modelových územiach v meste Trenčín. Medzi sledované modelové územia boli vybrané nasledovné:

- *uličný priestor*: ide o územie s primárnou funkciou bývania vo forme individuálnej bytovej výstavby (IBV);
- *exponované zhrmažďovacie priestory*: ide o územie vhodné na organizáciu podujatí s vyšším výskytom účastníkov, resp. územie s funkciou, ktorá priťahuje v rovnakom čase vyšší počet návštevníkov;
- *územie s výskytom špecifických skupín*: ide o územie s vyššou mierou lokalizácie osôb spadajúcich do kategórie špecifických skupín;
- *tzv. „eventové“ územie*: ide o územie charakteristické organizáciou podujatí (eventov), či už kultúrnych, alebo športových;
- *územie mestských parkov*: ide o verejný priestor typický špecifickou funkciou v organizme mesta viazanou na výskyt mestskej vzrastlej zelene;

- *územie intenzívnej zástavby panelákového typu (sídlišká)*: ide o priestory typické už svojím rozsahom, resp. počtom dotknutého obyvateľstva dominujúce v slovenských mestách strednej veľkosti.

V rámci sledovaných území boli definované analytické východiská urbánnej bezpečnosti, ktoré boli získané prostredníctvom metód expertného hodnotenia, sociologického prieskumu, štatistického spracovania údajov o výskyte socio-patogénnych javov v území a emocionálnej mapy. Podrobné výsledky nie je možné vzhľadom na ich rozsah publikovať, ale sú dostupné na webových stránkach www.urbiswatch.sk. Získané poznatky je možné kumulatívne zhrnúť do nižšie uvedených problémových oblastí.

Zo získaných dát je možné definovať tieto kľúčové problémové oblasti urbánnej bezpečnosti v meste Trenčín:

- neexistujúca, resp. nefunkčná debarierizácia verejných priestorov v meste Trenčín;
- absencia značenia a informačných panelov, resp. absencia jednoduchej a logickej komunikačnej schémy zrozumiteľnej pre všetky skupiny obyvateľov;
- nízka miera kooperácie zložiek zodpovedných za bezpečnosť v meste Trenčín;
- verejné priestory nerešpektujúce požiadavky špecifických skupín obyvateľov;
- absencia problematiky urbánnej bezpečnosti v rámci plánovacích procesov samosprávy a štátnej správy a absencia spoločnej komunikačnej platformy;
- absencia bezpečnostnej vízie a z nej vyplývajúcich spoločných priorit, a na ne nadväzujúcich projektov v kontexte urbánnej bezpečnosti v meste Trenčín;
- absencia spoločného súboru štatistických dát slúžiaceho pre všetky zložky;
- absencia starostlivosti o verejné priestory mimo centrálnych častí mesta a ich postupné chátranie;
- nízka miera participácie obyvateľstva na kreovaní „bezpečného mesta Trenčín“;
- kolíznosť jednotlivých typov dopravy v meste Trenčín;

- nízka miera aktivizácie verejnosti pri rozhodovaní o veciach verejných;
- absentujúce komunikačné kanály medzi subjektmi zodpovednými za bezpečnosť, samosprávou a obyvateľmi;
- výskyt asociálnych skupín a jednotlivcov v územiach s vysokým výskytom obyvateľov [Finka, Ondrejčíčka, 2012b].

Na základe analytických východísk a v spolupráci s dotknutými subjektmi zodpovednými za bezpečnosť a regionálny a urbánny rozvoj bol definovaný súbor opatrení na zlepšenie stavu urbánnej bezpečnosti prostredníctvom konkrétnych opatrení a procesov, ktorá bola nazvaná „Integrovaná stratégia bezpečnosti“. Táto pozostáva z dvoch rovín: strategickej a operatívnej. Základnými prvkami Integrovanej stratégie bezpečnosti sú:

Na strategickej úrovni sú to najmä :

- *Regionálne a lokálne strategické plánovacie a rozvojové dokumenty* – sú základným východiskom pre plánovanie a reguláciu územia, preto je potrebné problematiku bezpečnosti implementovať do ich cieľov, priorit či opatrení, ako i do funkčného usporiadania priestoru a jeho regulačných parametrov.
- *Špecifické/sektorálne koncepty a plány* – vychádzajú zo strategických plánovacích a rozvojových dokumentov, tieto musia prenášať problematiku bezpečnosti do špecifických/sektorálnych oblastí. Ide o generely dopravy, koncepty priestorového informačného značenia, plány rozvoja infraštruktúry a iné.

- *Spoločné priestorovo relevantné bázy dát* – predstavujú súbor georeferencovaných dát (priestorovo lokalizovaných), ktoré rôzne inštitúcie v území sledujú a zbierajú, umožňujú lokalizáciu procesov ohrozujúcich bezpečnosť, následnú lokalizáciu potreby intervencie a sledovanie efektivity vykonanej intervencie. V praxi inštitúcie takýmito súbormi dát disponujú, avšak nie sú navzájom integrované a zdieľané. To výrazne znižuje využiteľnosť zozbieraných dát pre presnejšie, efektívnejšie a rýchlejšie intervencie v oblasti bezpečnosti.

Na operatívnej úrovni sú to najmä:

- *Spoločné projekty v oblasti bezpečnosti*, realizované koordinovane a združujúc disponibilné zdroje a finančné prostriedky.
- „*Bezpečnostné doložky a kontrolné zoznamy (checklisty, kontrolné hárky)*“ – predstavujú prílohy spracovávaných a posudzovaných dokumentov obsahujúce sumarizáciu aspektov bezpečnosti v týchto dokumentoch a posúdenie ich pôsobenia/naplnenia v kontexte bezpečnosti v meste Trenčín pri jednotlivých zámeroch, napr. investičných projektoch, o ktorých dané dokumenty pojednávajú a sú na území mesta, resp. v jeho blízkosti.
- *Komunikačný protokol*, predstavuje princípy a postupy pre komunikáciu inštitúcií (napr. bezpečnostné a záchranné zložky) so špecifickými osobami, ako ich uvádzame v predchádzajúcich častiach [Finka, Ondrejčíčka, 2012b].

Záver

Vlastná vedeckovýskumná práca v rámci projektu bola síce zameraná na analýzu bezpečnostnej situácie v sídle a spracovanie metodiky jej hodnotenia, vrátane návrhu stratégie pre jej zlepšenie, no jej doplnenie o modelovú aplikáciu metodiky spolu s verejne prístupnou interaktívnou elektronickou platformou, následne aj prostredníctvom vydania učebnice približujúcej túto problematiku budúcim profesionálom (študenti priestorového plánovania na ÚM STU v Bratislave), ako i širokej odbornej a laickej verejnosti, samosprávnym orgánom a pracovníkom štátnej správy bolo motivované práve odhalenou potrebou zvýšiť povedomie o týchto problémoch a aktivovať zainteresované subjekty v sledovanom území na ich spoločnom riešení.

Použité zdroje:

- FINKA, M. a kol. *Bezpečnosť ako kvalita priestoru – úvod do problematiky*. Bratislava : ROAD/Centrum urbánnej bezpečnosti, 2012. 978-80-88999-40-9.
- UNITED NATIONS. *World Urbanization Prospects (the 2011 Revision)*. New York : United Nations, Department of Economic and Social Affairs, Population Division, 2012.
- PEARSALL, J. T. *The Oxford English Reference Dictionary*. Second edition. New York : Oxford University Press. 1996.
- FINKA, M. – ONDREJČÍČKA, V. (eds.) *Výbrané problémy bezpečnosti sídelného priestoru*. Bratislava : Centrum urbánnej bezpečnosti/ROAD. 2012a. ISBN 978-80-88999-42-3.
- FINKA, M. – ONDREJČÍČKA, V. (eds.) *Bezpečnosť ako kvalita priestoru – štúdiá mesta Trenčín*. Bratislava : ROAD/Centrum urbánnej bezpečnosti, 2012b. ISBN 978-80-88999-41-6.

Ing. Vladimír Ondrejčíčka, PhD.

Mgr. Silvia Ondrejčíčková

Ústav manažmentu

Slovenská technická univerzita v Bratislave

ENGLISH ABSTRACT

Urban security as a precondition for the quality of space, by Vladimír Ondrejčíčka & Silvia Ondrejčíčková

The main topic of this article is security as a basic condition for the existence of high-quality and sustainable towns and cities in the Slovak Republic. The methodology of the evaluation of urban security was tested in practice on model locations in the town of Trenčín.